СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 141. Джерзи Сіти, Н. Дж., середа, 19 червня 1935. — VOL. XLIII. No. 141. Jersey City, N. J., Wednesday, June 19, 1935. THREE CENTS

РУЗВЕЛТ ЗА РОЗДІЛ ДОПОМОГИ ВІД ПОЛІТИКИ

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт виголосив до 48 стейтових директорів державної запомоги промову про напрямні точки, яких вони мали би держатися в допомоговій акції.

Передовсім президент підчеркнув потребу відділення політики від допомоги. Це значить, урядові органи мають помагати людям, котрі потребують допомоги, а не людям, котрі є прихильниками теперішньої федеральної адміністрації.

Запомогу можна давати тільки так довго, як довго вона потрібна, себто вона має устати, як тільки людина дістане роботу. Запомога не має виносити більше на особу як 1,100 до 1,200 долярів на рік. Президент сподівається, що незадовго вже почнеться ширший рух у промислах. Він має надію, що найтяжче безробіття буде належати вже з кінцем цього року до минувшини.

ЗАКИДУЄ ЗЛОВЖИТКИ В УРЯДОВИХ БЮРАХ.

ВАШИНҐТОН. — Ювинг Мичел, котрого усунено зі становища заступника секретаря торговлі, подав президентови Рузвелтови меморіял про зловжитки в урядових бюрах.

Цей меморіял тепер подано до публичного відома. Мичел закидує, що урядові федеральних бюр повітряної торговлі, мореплавства й інспекції кораблів фаворизують в урядуванню своїх знайомих і приятелів.

Меморіял зробив таке враження, що в конґресі думають над розведенням над закидами публичного слідства. Воно буде мати великий вплив на нові номінації урядовців.

НАЗИВАЄ КОРАБЛІ „ПОЖАРНИМИ ЗАПАДНЯМИ".

ВАШИНҐТОН. — Сенатський комітет для торговлі вибув спеціяльне засідання зі знавцями мореплавства, щоб застановитися над способами запобіження таким нещасливим випадкам на морю, як пожар кораблів „Моґок" і „Моро Кесл".

Знавці запевнили комітет, що ще й тепер на морю пливає коло 160 кораблів, які треба назвати пливаючими „пожарними западнями", бо вони легко можуть займитися й згоріти.

ПРИЗНАНИЙ ВИНУВАТИМ ОБМАНУ ІМІҐРАНТІВ.

НЮ ЙОРК. — Лава присяжних суддів у федеральним суді в Бруклині признала Самуеля Бретскера винуватим обманства іміґрантів. Він намовляв одного італійського моряка, що приїхав як моряк та втік з корабля, щоби він подався за горожанські папери та подав при тім фальшиві заприсяжені зізнання про свій приїзд.

ХЛОПЦІ НА СУДІ ЗА ВБИВСТВО.

ДЖЕМЕЙКА (Ню Йорк). — Три хлопці, 13-літній Френк Домато, 11-літній Джуліо Домато та 13-літній Мурин Лисбон Лоренс станули в понеділок перед місцевим судом, обвинувачені за вбивство.

Вони признались, що вкрали з плаща поліцая на поліційній стації револьвер та вбили ним 36-літнього Вилієма Волша, пробуючи ограбити його. Суддя заявив, що на основі закона хлопців, не дивлячися на їх вік, треба судити зовсім так, начеб вони були дозрілі. Суддя пояснив їм, які вони мають права, як приміром право кликати свідків, ставити адвокатів, але вони видимо нічого не розуміли. Коли суддя хотів порозумітися з родичами обвинувачених, показалося, що батько Доматів лежить дома, хорий на ревматизм. Батько Лоренса, баптиський проповідник, був у суді.

Суддя зарядив, що хлопців мається покищо лишити під опікою Дитячого Товариства та представити на суд 29-го червня.

ЧІПАЮТЬ ЗА НЕВІДПОВІДНЕ ОДІННЯ.

ЙОНКЕРС (Ню Йорк). — Міська поліція арештувала в неділю 5 дівчат, що вибиралися на прогульку, одіті в короткі мужескі штани (так звані „шортс"). Арештовано їх на домагання одного лавника (алдермана).

У понеділок поставлено їх на суд, але суддя звільнив їх, бо лавник, що вніс на них жалобу, не хотів вносити проти дівчат обвинувачення. Він сказав, що не хоче спричиняти їм неприємности. Суддя сказав дівчатам лекцію про те, що в Йонкерсі треба одягатися так пристойно, як одягаються місцеві жінки. На вулиці міста що інше вважається пристойним одінням, ніж у купелевім місці, як Коні Айленд.

БОЯТЬСЯ ПОШЕСТИ ВІСПИ В ОКОЛИЦЯХ, НАВІЩЕНИХ ПОВІННЮ.

М'КУК (Небраска). — В околицях північної Небраски, котрі недавно навістив вилив ріки Республикен, показалося багато випадків віспи і тифу. Лікарі щеплять усіх людей проти цих недуг.

У Тексасі ріка Колорадо вилляла дуже широко. Люди, що живуть на низинах, утікають на вище положені місця. Уряд рахує, що вилив ції ріки зробив шкоди на півтретя міліона долярів.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ВІДДІЛІВ 6, 8, 12, У. Н. СОЮЗА В ЙОНКЕРС І ГЕЙСТИНҐС, Н. Й.

У ПЯТНИЦЮ, ДНЯ 21-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1935 РОКУ

В ГАЛИ ЦЕРКОВНІЙ

29 CHESTNUT STREET, YONKERS, N. Y.

:—:— відбудуться —:—:

СОЮЗОВІ ЗБОРИ

О ГОДИНІ 7:30 ВВЕЧІР.

Всі члени У. Н. Союза, відділів 8 і 12 з Йонкерс і 6 з Гейстинґ, Н. Й., обовязані прибути на ті збори. На зборах буде приявний головний предсідник У. Н. Союза, **М. Мурашко.**

Головна канцелярія У. Н. С.

ВІЛЛЯ „ПІД СРІБНОЮ ЗІРКОЮ".

Трохи ріжноманітне товариство оправдується перед паризьким карним судом. Два неправдиві ґенерали, один неправдивий граф, один, що себе зве інжиніром, і два крупієри. Їх обвинувачують у рафінованім обмані при грі в рулєту. Їх власністю є три камениці в Парижі і печера гри в „Бульонському Лісі". Ця остання люксусово вивінувана і зветься „Під срібною зіркою". Ґенерали і граф вишукували людей, головно чужинців, і приводили їх до сальону гри. Один з них, який звав себе ґенералом Вітком, володів 12 мовами. На свята убирав фантастичний однострій з усякими відзнаками. Давніше був він платний танцюрист, тепер працював для печери гри, а чимала кадра аґентів помагала йому в тому. Саля гри була дуже привітно й люксусово уладжена. Зпочатку гості вигравали, але згодом програвали, і то суми не нижче 100,000 франків. Один з пошкодованих догадувався, що його ошукали, і доніс про це поліції. По деяких труднощах заарештували ошуканців. Поліція відкрила рафінований спосіб їх обману: вони мали під рулеткою електромагнет, який дозволив їм кермувати кружком рулетки на це число, яке їм було потрібне.

КРИТИЧНИЙ ВІК МУЖЧИНИ.

В Найгаймі відбувся конґрес німецьких психотерапевтів. На конґресі багато говорилося між іншим про критичний вік мужчини. Лікарі спеціялісти признали, що у мужчин критичний вік буває двічі в житті: у віці від 20 до 23 літ і від 35 до 40 літ. У віці від 20 до 23 літ мужчини бувають особливо невитревалі, а вік від 35 до 40 літ є особливо небезпечним для умової рівноваги, бо в цьому часі мужчини зачинають відчувати обмеження, які накладають на їхнє особисте життя родина та фахові заняття. Ця свідомість може довести мужчин у тому віці до надмірної дразливости і ріжних фантастичних помислів, яких невикональність робить їх дивними і навіть ненормальними.

30,000 СТОЛІТНІХ У СОВЄТАХ.

У Совєтах є 3 міліони людей у віці повище 70 літ, 969,000 у віці повище 100 років. Цікаве, що більшість тих, які досягають такого віку, це жінки. Особливо високе число старших людей є на Кавказі. Там є тепер до 974 осіб, себто 16 прц. населення досягає віку сто років. Інститут для фізольоґії старости розглядає теперь ріжні твори і ріжні теорії про причини старіння. Інститут бачить можливости продовжити пересічний вік населення завдяки загальним ліпшим соціяльно-гігієнічним умовинам і своєрідним умовинам для старців.

ПРОДАЮТЬ ЛОНДОНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ КУСКАМИ.

Від шістьох років відновлюють лондонський парлямент. Славна будова з дуже крихкого матеріялу. Всі релефи і статуї треба відновити. Деякі голови, фігури і ґзимси треба замінити на нові. Але кожний кусочок ховають і продають за добрі гроші. Любимців таких річей є більше, ніж товару. І річи сумнівної мистецької вартости (вже дуже знищені) купують радо. Головно Американці хотять у свому городі або домі похвалитися кусочком англійського парлямента. Тим способом заробила вже державна каса чимало — кілька тисяч фунтів стерлінгів. Праці віднови розложені на 12 років і коштуватимуть понад міліон фунтів стерлінів.

ШКОЛА ПОЛІҐЛЬОТІВ.

Відомо, що Англійці знають мало чужих мов і не хотять їх учитись, бо знають, що своєю мовою можуть переїхати більшу частину світа. Якби на злість континентови відчинили тепер у Лондоні школу, де головну вагу кластимуть на вивчення чужих мов. Учителі цієї школи хотять доказати, що хист до мов можна розвинути головно в тих дітях, що його мають. Усі діти згаданої школи мусять учитись 9 мов: англійської, латинської, грецької, німецької, французької, італійської, еспанської, російської та португальської. Учать там дітей спеціяльними методами і перевіряють хист дітей психотехнічними дослідами. Професори університету, що проводять цією школою, впевняють, що зпоміж великої скількости дітей можна буде вибрати справжніх „ґеніїв мовознавства".

ЗА СМЕРТЕЛЬНУ БІЙКУ В КООПЕРАТИВІ.

До кооперативи „Відродження" в Ляшках Мурованих на Сильвестра коло півночі, як члени її працювали над білянсом, прийшли члени пожежної сторожі з Малехова. Прийшло до суперечки й бійки. При цьому розбили лямпу й бійка перенеслася на подвіря. Михайло Рудик короткозорий, пробив ножем Каз. Пека, якого взяв за напасника. Пек помер. Також Рудика поранили ножами. Львівський суд засудив Рудика за ненароче вбивство на 2 роки вязниці. Зальцмана й Лещишина по 6 місяців, а Любача звільнив.

СВИНОПАСКА КОРОЛЕВОЮ КРАСИ.

В Атенах влаштували конкурс краси. На той день припадав ярмарок. Туди привела на продаж свині 17-літня сільська дівчина, що годувала їх. Члени жюрі, що запримітили цю дівчину, представили її перед конкурс. Там неґайно дали їй першу нагороду красуні. Тепер її заанґажували до кіна.

НІКОМУ НЕ ВІРИТЬ.

Француз Гастон Меніє з міста Рен розчарувався в наслідках останньої війни та несподіваних спадах валюти. Ціле життя збирав він гроші і зібрав 400,000 франків. Не мав довіря до одної валюти і поділив ці гроші на 1000 банків. Коли збанкротує один банк і одна валюта — залишиться бодай щось в інших. Зате не має він спокою від банків, бо мусить постійно переглядати їх рахунки і писати листи до них.

ПЕРШІ ПЕРЕГОНИ ТЕНКАМИ.

Розвиток військових тенків зробив від часів світової війни величезний поступ. Ця страшна механічна зброя нищить безпощадно все. Вона стала тепер сильно озброеним панцирником. Тенки їздять тепер з пересічною скорістю 100 км. на годину. Отже нічого дивного, коли хочуть улаштувати справжні тенкові перегони. Ці перегони відбудуться вже в найближчих днях у Римі на т. зв. „Форум Мусолінія". Перегонова площа буде виглядати трохи дивно. Збудують низку перешкод, глибокі і великі провали, створять штучний став, півтора метра глибокий, 8 метрів широкий. Крім цього вибудують на пять метрів широку вогняну стіну. Першу нагороду дістане тенк, який переїде і переплине намічений шлях і поборе труднощі в якнайкоротшому часі. Другу нагороду дістане тенк, який буде найменше нарушений. Будуть закладатися, як це звичайно буває при автомобілевих або кінських перегонах.

ЯК РОБЛЯТЬ ПОГОДУ.

Директор австрійського метеорольоґічного товариства, д-р Вільгельм Шмідт, говорив про велику вагу, яку має ця станиця для наукових цілей і для хліборобства. Практичні і наукові досліди вимагають просторої мережі метеорольоґічних станиць — спеціяльно в Австрії, де ріжниця температур буває дуже велика. Та мережа створена з добровільних обсерваторів. Сюди належить мірення промінів, студіювання вільної атмосфери бальоновими летами. Задля вітрильників-літаків роблено теж досліди над повітрям на горі Ґаіс — станицею обсервацій для вітрильників-літаків, як теж для клімату міста і клімату озер.

ПОРІД ТРОЙЧАТ У ПОЇЗДІ.

Англійська пані Монаґам їхала зі своїм чоловіком найшвидшим поїздом („Літаючим Шотляндцем") і дістала родові болі. Поїзд зупинили. Але заки прийшла лікарська поміч, пані Монаґам привела, при допомозі присутнього в поїзді медика, на світ тройчата.

ВАЖНА ЗНАХІДКА НА ХОЛМЩИНІ.

Проф. М. Кіт знайшов на Холмщині печатку, вириту на круглому камені. Ця печатка, трошки овальна (в промірі 5 цм. + 5.5 цм.), є дуже подібна до нашого тризуба. Печатка походить з камінної доби (має щонайменше кількадесять віків) і є печаткою наших пра...дідів на Холмщині. Саме в печатках наших племен треба шукати початків нашого тризуба, а не в новішій Византії. Не сумніваємося, що вона буде збережена в Музеют Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові.

ШВАЙЦАРІЯ ДАЛІ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВИЗНАТИ СОВЄТИ

БЕРН (Швайцарія). — Швайцарська Краєва Рада голосувала над резолюцією, поставленою комуністичними послами, в справі дипльоматичного визнання СССР Швайцарією, як теж навязання з Совєтами торговельних зносин. Подавляюча більшість послів заявилася проти визнання Совєтів.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ РАДИТЬСЯ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ У СПРАВІ КИТАЮ.

ЛОНДОН.—Британський амбасадор у Вашингтоні дістав поручення обговорити з вашингтонським урядом справу спільної акції щодо подій у північнім Китаю. Йде між іншим про ствердження, чи політика Японії в Манджурії і Китаю не противиться постановам пакту Келоґа або договору девятьох держав.

ЯПОНІЯ ПОПУСКАЄ.

ТІЄНТСІН (Китай). — Можливо, що в Китаю покищо не прийде до серіозніших комплікацій, бо Японія зменшує свою військову силу в Тієнтсіні й Пейпінґу на половину. Кажуть, що вона всетаки ще числиться зі світовою опінією. А в першу чергу не бажає собі, щоб Китай заапелював до девятьох держав і не домагався він них помочі. Можливо навіть, що прийде до якоїсь згоди між Японією і нанкінським урядом. Найважніше для Японії те, що протияпонська аґітація в північнім Китаю здержана.

Та все те треба вважати тільки хвилевою передишкою. Японія має певні свої пляни щодо Китаю і послідовно прямує до їх здійснення, змагаючи поділити Китай на такі держави як Манчуко, які булиб під її протекторатом.

МАКЕДОНЦІ ДЕМОНСТРУЮТЬ.

СОФІЯ (Болгарія). — Яких 40,000 Македонців демонстрували на ріжний лад на другий день Зелених Свят, домагаючися прав для Македонців, що мешкають як меншини в ріжних державах. Демонстрували дві ріжні групи. Кілька тисяч прихильників революційної групи прогнаного революційного провідника Михайлова зібралися для протесту на площі біля катедри, але їх поліція „чемно" розігнала.

ФРАНЦІЯ НЕ ДАЄ ЗГОДИ НА НІМЕЦЬКУ МАРИНАРКУ.

ЛОНДОН. — З Парижа доносять, що французькому урядови це дуже не до вподоби, що Англія згодилася на те, щоб Німеччина мала фльоту, якої величина рівналасяб 35% англійської фльоти. В першу чергу не подобається Французам, чому саме англійська фльота має бути завжди мірилом у вирішуванню таких справ. А далі кажуть, що англійсько-німецька згода чи пропозиція противиться версайському договорови. В тій згоді Франція добачує британський диктат. І це їй теж не подобається.

НІМЦІ НАКЛАДАЮТЬ КОНТРИБУЦІЮ, ЩОБИ ПІДНЕСТИ ЕКСПОРТ.

БЕРЛІН. — Уряд наложив на бизнесменів спеціяльну контрибуцію, щоб тим чином зібрати фонд на піддержання німецького експорту. Справу ту держать у тайні і її подробиць ніхто точно не знає. Але відомим є те, що ту контрибуцію вже стягають. Приміром на хемічну промисловість наложено експортову контрибуцію в сумі 350,000,000 марок.Назагал має бути зібрана в тім році сума, яка виноситиме понад один біліон марок, а буде вона зужита на те, щоб піднести німецький збут товарів поза границями Німеччини.

65 ОСІБ ПЕРЕД ВОЄННИМ СУДОМ.

МАДРИД (Еспанія). — В Овієді розпочато розправу проти 65 осіб, обвинувачених за вбивства 18 осіб підчас революційних заворушень в Астурії. Прокуратор домагається кари смерти для 15 осіб, а для інших — досмертних або менших вязничних кар.

ІДУТЬ РАДО ДО ВІЙСЬКА.

БЕРЛІН. — Перший раз від закінчення світової війни має Німеччина правильний військовий вербунок. Вписуються хлопці, що мають по 20 і 21 років. Всі вони веселі й військову службу беруть як гарний спорт-розривку.

ЗА МІЖНАРОДНЮ КООПЕРАЦІЮ.

ЖЕНЕВА. — Геролд Ботлер, директор Міжнародньої організації Праці, відповідав на 60 виголошених на конференції промов, підкреслюючи, що в світі стане краще жити тільки тоді, коли буде між державами тісніша кооперація. Без такої кооперації не буде соціяльного поступу. Міжнародня кооперація допоможе не тільки усунути надужиття в промислі і визиск працюючих, але облекшить життя кожному і дасть йому спромогу визискати ті всі добродійства, які приносить машина людству. Але цього більшого щастя і того більшого добробуту не може осягнути ніякий нарід, опираючися виключно на власні сили. До того треба міжнародньої кооперації, а саме до цього змагає Міжнародня Організація Праці.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДО САМОГО ЯДРА

Стоїмо як нація перед новими потрясеннями. Хоч наш нарід пережив в останніх роках страшну катастрофу, наслідком якої згинули міліони наших людей з голоду, і хоч далі дуже, дуже нам важко жити під усіми займанщинами, то проте мусимо бути готові перенести ще тяжчі удари, заки прийде цей момент, що знову в огні революційного повстання наново відродиться українська держава.

Щож нам у такій ситуації робити, якщо по теперішніх ударах мають прийти нові, можливо ще тяжчі? Як поставитися до такої ситуації?

Отсе є те важливе питання, на яке нація мусить дати сьогодні відповідь. Це питання, яке стоїть сьогодні перед кождою українською партією, перед кождим, хто стоїть на якімнебудь відповідальнім громадським становищі.

В часах такої страшної кризи, яку отсе доводиться нам переживати, нема дива, коли кождий свідомий громадянин пильно слідить за кождим політичним кроком свого проводу. І тому саме в таких часах треба проводови надзвичайно рахуватися з кождим таким кроком. Нарід у неволі не вміє і не думає цілком нормальним способом. Чужа влада не дає змоги нормально розвиватись. Наш нарід не має, приміром, змоги заговорити про акцію наших послів у польськім соймі навіть у такий спосіб, як це міг був робити в подібних випадках за австрійських часів. Він не може висказати своїх думок, скажім, зприводу смерти Пілсудського. Та з того не виходить, що народня маса не думає про ті всі справи, що їх не розбирає та що не глядить за тим, як такі справи представляються в українських часописах, на партійних зїздах, у політичних комунікатах чи заявах партій, чи як про це висказуються поодинокі політичні провідники.

Ми свідомі того, що нам треба дуже сильного душевного гарту, щоб можливо було серед цього лихоліття не то не заломатись, а ще засталити нашу волю, щоб не тільки те все витерпіти, але ще мати в запасі свіжу силу, потрібну в евентуальному моменті до загального наступу пр[illegible] ворога. Тому якщо би хто не був політичних погл[illegible]ів, мусить признати, що в кождій партії треба тако[illegible] сильного й сміливого проводу, що вміє сказати: д[illegible] чого, куди і яким способом веде. Та не тільки вміє сказати, але вміє чинами своїх провідних людей раз-у-раз у кождій акції наглядно доказувати, що виконує те, що проповідає.

І тому, хоч і як би кому була мила його партія, хай не обмежується до сліпого кадила, до сліпого послуху і хай не збуває мовчанкою те, що ломить нашу національну силу, а хай добирається кожний до самого нутра своєї власної партії, якщо в тім нутрі зачинає добачувати каламутну воду і хроби.

А. Срібний.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Контури нової ординації виборчої зазначуються чимраз ясніше. Отже новий „парлямент" має бути властиво парляментом номінатів, людей, призначених згори. Звичайно парлямент вибирає уряд; тут уряд вибиратиме парлямент.

Номінати ті будуть частинно безпосередні в сенаті, номіновані згідно з конституцією головою держави; частинно посередні в сенаті і соймі, що дістануть мандати з ласки „міродатних чинників". Напр. до окружних зборів, які мають назначувати кандидатів на послів, посилають своїх відпоручників органи господарського самоврядування. Але ті органи складаються частинно з осіб, призначених дотичним міністром: до рільничих палат міністер рільництва покликає радників у скількости, яка може рівнятися половині радників з вибору; до палат промислово - торговельних міністер покликає кількох номінатів, а до ремісничих палат покликає міністер промислу і торговлі аж дві пяті членів. Отже ті номінати міністра зїздяться на окружні зїзди і „вибирають" кандидатів на послів. І парлямент, що повстав на підставі такої виборчої ординації, має... контролювати діяльність уряду, політичну і фінансову!

Чи це не карикатура виборів? Чи це не пародія голосування?

А головно, що населення не має права голосувати на кого іншого: має голосувати на тих, що їх йому запропонували як кандидатів на послів оті номінати, призначені відповідним міністром...

Властиво кажучи, та ординація маркантно нарушує навіть нову, свіжоухвалену конституцію. Бо конституція каже, що вибори безпосередні. Але деж тут яка безпосередність, коли населення наперед вибирає представників до тих органів самоврядування, територіяльного, становного чи професійного, а щойно ті органи мають назначувати кандидатів. Коли недавно відбувалися вибори до органів самоврядування, урядова преса взивала людність позбутися всякої політики, бо вибори йтимуть під гаслом громадської праці, далекі від політичних етикеток. Тепер, як показується, ті вибори були виборами політичними, бо на їх підставі відбудуться вибори до сойму.

Що робитимуть українські партії, про це вони покищо мовчать. На нашу думку, добре було б зробили, колиб за таке „представництво" подякували. Бо лише слава буде, що український нарід має свою репрезентацію; на ділі ані не буде ця репрезентація українською, незалежною, ані нічого в соймі не потрафить робити, ані навіть говорити.

—o—

П. С. Коли пишу ці рядки, в Америці всі газети будуть повні звісткою про смерть маршала Пілсудського. Для правлячої санаційної групи це смерть — великий удар. Тому передусім, що Пілсудський не лишив по собі заступника. Ленін лишив Сталіна, Гітлер, колиб зійшов зі сцени, лишив би Герінга чи Гебельса, а Мусоліні — Бальба. Бо то групи, створені якоюсь правдивою чи фальшивою (як у випадку большевизму) ідеєю. В основі пілсудчини не лежала подібна ідея. В її основі лежала тільки **легенда** легіонова: визволення і відбудова Польщі історичної. Польщу вже створено, а нової ідеї їй брак... Тепер піднесуть голови всі вороги травневого режиму: насамперед національ-демократія, а за нею соціялісти. Вже національ-демократичні часописи конфіскують, уже в Кельцах єпископ відмовився вивісити жалібну хоругву і бити в дзвони, так, що офіцири облягали єпископську палату. Такі випади стануть частішими. „Політбюро", яке тепер правитиме Польщею, може знайде силу опанувати ексцеси, але не знайде потрібного авторитету, щоб успокоїти уми.

Ми повинні уважно приглядатися новій картці, яка щойно отворилася в історії Польщі.

Нова конституція, яка штучно усунула партійні антагонізми з парляментарного поля, не усунула їх у життю, а навпаки: загострила їх.

КИТАЙСЬКИЙ ТУРКЕСТАН СОВЄТСЬКОЮ РЕПУБЛИКОЮ

Між Японією й Москвою ведеться завзята боротьба за Китай, зглядно за впливи в ньому. Японія хоче мати Китай, зглядно його частину, як терен для власної кольонізації, як основу сирівців і ринок збуту для виробів своєї індустрії, а Москва хоче почати в нього всесвітню комуністичну революцію. До 1931 року було так, що Москва користувалась майже повністю свободи рухів у китайській провінції Манджурії, звідки навіть готовельно виперла була Японію, кинувши туди дешеві свої товари по домпінгових цінах. Тоді Японці рішились піти на війну. Вони заняли військом Манджурію та створили з неї незалежну державу. Москва майже добровільно уступила Японії місце, зорганізувавши передтим полудневий Китай на комуністичний лад та опанувавши незалежно монгольську републику, що граничить з Манджурією. Совєтсько-китайські генерали полудневого Китаю є загрозою для Японців ззаду у випадку створення японського протимосковського фронту. Зусилля національного китайського уряду побороти комуністів досі не довели до повного успіху через те, що полудневий Китай має безпосередній звязок з Москвою через Монголію. Тому тепер ідуть старання з боку Японії захопити в свої руки й Монголію. Вступні бої з Москвою, зглядно з монгольськими вірними Москві князиками, відбулись, а дальше йде підготова до остаточного бою. Чи Москалі зможуть оборонити Монголію, не певне, хоч вони там дуже міцно сидять.

Та на Монголії Москва не спинилась. На випадок, якби вона її втратила, вона придбала собі інший шлях лучби з полудневим Китаєм, а саме через східній або китайський Туркестан, що в китайській державі носить назву провінції Сінкіянг. Китайська преса подає, що Туркестан уже практично є занятий Москвою. Ще короткий час і Москалі проголосять його совєтською туркестанською републикою та прилучать до себе. Тимсамим Москва добивається безпосередньо до границь Тибету, що стоїть під безпосереднім впливом Англії, а там далі і до границь Індії. З Туркестану відкрита також дорога до полудневого Китаю, де оперують іще зорганізовані Москвою комуністичні армії. Таким чином Москва посилює свої позиції і в самій Монголії. Китайцям трудно буде боронити Туркестан, тому, що найближча залізнична стація від столиці Туркестану, Урумчі, віддалена пущами 2,668 км. Зате з Совєтами получений Туркестан коло 10 шосейними дорогами, по яких вільно можуть їздити авта. Москва там установила вже свої консуляти без того, щоб питати китайський уряд про згоду на те, бо формально Туркестан належить до Китаю. Фактичні власники Туркестану, місцеві генерали, заключили з Москвою тайний договір і зате дістали були давніше від Москви зброю на поборення повстанців проти себе. Потім і сам президент Туркестану перейшов у московський табор. Тепер усі важніші становища займають у Туркестані Москалі, а на всіх установах повівають московські червоні прапори. Важніші туркестанські позиції обсаджені московським військом, а в містах Кашгар, Кульджа й Урумчі Москалі розбудовують летнища для важких бомбових літаків. Вихідним пунктом для опанування полудневої частини Туркестану є місто Аксу як операційна підстава.

Такі вістки принесла газета „Рігаше Рундшав" з 9. 5. 1935. з Латвії. Москва в той спосіб посилила значно свої позиції в Китаю. Їй тепер не то що легше вдержати в своїх руках Монголію, але вона має також опору для впливання на полудневий Китай, де лютує місцевий комунізм, зорганізований відомим московським генералом Бліхером, теперішнім командантом далеко-східної московської армії. Монголія, Туркестан і полудневий Китай можуть стати досить грізним противником японським плянам ізоляції Китаю від Москви та повного його опанування. Безперечно, що рішальним військовим операціям там стоїть на перешкоді пустиня. А деж у тих просторах дуже добре надаються для комунікації літаки і ними якраз Москва буде оперувати. В отверту безпосередню війну з Японією вона не запуститься, але зате підсідним способом буде воювати ще довгий час. — (УП, Рига).

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Т. К., Ню Йорк, Н. Й. — Ваша правда, що якби Лемки в Америці не нарікали, що Лемківщині ніхто не помагає, а тільки самі скинулися по лепті на Лемківщину, то булаб з цього велика сума грошей і велика поміч. Нужда в нас всюди однакова. Й усюди відчувається брак гроша. Це відноситься до Гуцульщини, Бойківщини, Волині, Покуття і т. д. А приміром бідна Холмщина виставлена на ще більші небезпеки винародовлення ніж Лемківщина. Лемки повинні так організуватися в Америці для допомоги Лемківщині, як організується наш нарід з інших сторін рідного краю. Творяться місцеві комітети, які збирають на читальні, школи чи кооперативи по своїх селах чи повітах. Таке вже роблять і виходці з Лемківщини. Тепер треба тільки ту акцію оживити. І тому добре би було, якби наших Лемків зрушив хтось, що походить з Лемківщини і добре знає, які тепер там відносини.

До цього додамо, що під такими дописами треба підписуватися. Тільки у дуже важних випадках можна виправдати тих, що тут жиють, а вагаються забирати в таких справах прилюдний голос.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписана, складаю сердечну подяку головним урядникам У. Н. Союза за скоре виплачення мені посмертного в сумі $1,000 по моїм чоловіку Івані Барні. Також дякую урядникам бр. св. Володимира і всім членам, землякам і знайомим, що взяли численну участь у похороні.

Ксеня Барна, вдова;
Анна, Григорій, Анастасія, Марія, Ева, діти.
Джерзи Сіти, Н. Дж.

В. Будзиновський.

ПОЛЬСЬКИЙ КОРОЛЬ І ЙОГО РІД

В 1576 р. королем Польщі став Стефан Батори. Угорські вчені розказують багато цікавого про нього і про його рід. З того роду вийшла також княгиня Єлисавета Баторівна, перша красуня Угорщини. Щетоді, коли вона вже старілася, слава про її красу лунала по цілім краю. Її резиденцією був старинний замок з 13-го століття Чахтіце в долині ріки Ваг, у Словаччині.

Гарна Єлисавета вийшла з роду Баторих. Той рід був одним з найзначніших і найматніших між родами угорських вельмож. Та сей рід був також родом садистів. Найбільша розкіш більшої части членів того роду була в тім, щоби дивитися на чужі муки, щоби іншим завдавати ті муки, щоби дивитися на людську кров, щоби ту людську кров без ніякої потреби проливати. По нинішній день зацілло багато документів про садистичну вдачу Баторих.

Єпископ Николай Батори бунтувався проти всякої влади, по звірськи знущався над підданими йому селянами.

Кулявий палятин Стефан Батори був страшним розпустником і содомітом. І тоді не змінився, коли його зробили польським королем.

Палятин Бальтазар Батори також був звірським розпусником. Він переборщував так, що того забагато стало й іншим Баторим. Жигмонт Батори приказав Бальтазара вкинути до вязниці і там задушити.

Сам Жигмонт Батори, князь Семигорода, також не був як люди. Коли жінка наблизилась до нього, він діставав судороги. Заспокоював себе неприродними способами.

Тітка Єлисавети, Кляра, мала безліч любовників. Одного з них обмотала так, що на її приказ вбив її мужа.

Про Єлисавету розказували в цілій околиці, що вона бє до крови і взагалі страшно катує свою білу челядь. Раз вона скатувала до крови одну свою покоївку. Крапля крови битої впала на лице замкової пані. Коли Єлисавета глянула у зеркало, здивована побачила, що її шкіра на сім місці лиця відмолодніла, стала гладка і біла, як була раньше. Єлисавета стала думати, що кров дівчат відсвіжує і відмоложує шкіру. До голови зайхала їй страшна думка:

Щоби відреставрувати свою погасаючу молодість і красу, треба цілій купатися в крови молодих дівчат!

В кількох літах Єлисавета Баторівна замордувала триста дівчат і викупалася в їх крови. Се виявилося так:

В замку Бітзе мешкав палятин граф Георг Турцо. В році 1610 суджений одної жертви кровожадної Баторівни прийшов до Бітзе і палятинови розказав, що діється в замку Чахтіце. Палятин зараз взявся до роботи, щоби по змозі Єсавету спіймати на гарячім. Показалося, що вона не лиш відмолоджує свою шкіру кровю дівчат. Вона ту кров стягала з них так, щоби якнайбільше розкошуватися муками і смертю своїх жертв. Показалося, що в чахтіцькім замку пару років діялися страшні річи, і що, катуючи на смерть дівчат, Баторівна засичувала свої полові страсти, бо вона була садисткою.

Палятин граф Турцо підійшов під замок Єлисавети, коли з цілим своїм почотом їхав з Шегедину до себе. Недалеко замку Чахтіце вони побачили, що дві старі баби тягнуть до ліса звязану дівчину. Хильцем пішли за ними. Баби прийшли до великого каменя в лісі. Відсунули його і показалася яма. В тій ямі щезли обі баби з дівчиною.

До тої ями увійшов також полятин з челядю. То був вхід до льоху. Льохом зайшли до марморної комори, де лежали трупи кількох дівчат. Палятин зревідував цілий замок і прийшов до лазнички Єлисавети. Ся лазничка була мордівнею, в котрій Баторівна мордувала затягнені сюди дівчата.

В лазничці стояла дівчина, зроблена з заліза. Її лице було помальоване, щоби виглядала як жива. На шиї ся залізна дівчина мала шнури перел і дорогоцінних камінчиків. Залізна дівчина стояла у великій срібній мисці. З тої миски ішла рура до срібної ванни. Коли до ванни влізла Єлисавета, старі баби ставили перед залізною дівчиною живу молоденьку дівчину. Тоді залізна дівчина своїми залізними раменами обіймала живу і сильно пригортала до себе. З залізної висувалися гострі ножі і поволи вбивалися в кількох місцях в тіло живої дівчини. Дівчина поволі конала в страшних муках. Найбільший ніж ліз поволеньки крізь тіло і серце. Він добивав жертву Єлисавети.

Увесь той час, коли жертва мучилася, Єлисавета сиділа у ванні і роскошувалася криком нещасної жертви і видом спливаючої крови.

Кров дівчини спливала до миски, з миски до ванни. В тій крови Єлисавета купалася.

Стара помічниця Єлисавети знов потисла якусь пружину в залізній дівчині і вона мертву жертву випустила з обіймів. Отвором в долівці вкидали замордовану до льоху з марморними стінами, звідки каналом сплокували трупа до ріки Ваг. Рибаки, що в ріці Ваг ловили рибу, своїми сітями виловлювали нераз помордовані дівчата.

Палятин зараз приказав арештувати Єлисавету з її помічниками і помічницями. Між ними був також горбатий Фічко. Судив їх великий трибунал з девятнацятьох суддів. Тотішним звичаєм всіх злочинців взяли на тортури. Помічникам Єлисавети повідтинано спершу пальці, потому руки, потому ноги, вуха і носи. Наостанку їх спалено.

Саму Єлисавету на приказ папи перевезли до Мінхену і там судили. Процес виказав, що ся дама з роду Баторих закатувала на смерть 320 дівчат і 314 поробила вічними каліками.

Бідну челядь, котра мусіла робити се, що їм приказувала їх пані, суд люто скарав. Головну злочинницю не скарано так, бо вона була з княжого роду і сестріницею польської королевої. Сам король Матвій Корвін помагав їй. Хоч приказав скарати її, та не позволив скарати смертю.

Щоби вона бодай троха відчула, що таке передсмертний жах, її завезли назад до її замку Чахтіце і там, урядили її будьтоби на ціле життя, полишивши в мурі лише віконце величини одної цеглини. Так замурована лежала три дні, дожидаючи смерти. Коли по трох днях витягли її, вона виглядала кількадесять років старшою.

В обороні кровової магнатки виступив також папа, спасаючи її від кари смерти. Її заперли в тісній келії монастиря коло Мінхену. Там вона, у волосінниці, на молитвах і постах доживала свого віку. Померла в 1614 р., в 54 році життя.

З того роду, що Єлисавета і інші кровожадні розпусники-садисти, був також семигородський князь Стефан Батори. Він був поменом в руках турецького султана. Коли з Польщі втік польський король Генрих, Поляки вибрали королем німецького цісаря Максиміліяна II.

Турецького султана напав жах, бо потерпав, що як в руках Максиміліяна буде Німеччина і Польща, то він готов зломити турецьку силу. Султан вислав до Польщі приказ, щоби шляхта вибрала королем Стефана Баторія. Польське лицарство, котре Турка страх боялося і ніколи не воювало з ним, все приймаючи ганебний для Польщі мир, не надумуючися, виконало приказ турецького султана і королем вибрало Стефана Баторія. Шляхта лише зажадала від нього, щоб оженився з останньою з династії Ягайлонів, донькою короля Жигмонта, Анною.

Батори оженився з Анною Ягайлонкою, хоч вона була вже старе опудало. Та йому було байдуже, яка вона, бо він її бачив при вінчанню перший і останній раз. Він потішався з іншими, бо далі був страшний розпусник. Сей польський король до смерти не хотів пізнати польської мови, отже й по польськи ніколи не балакав. З Поляками балакав по латинськи.

Ставши королем на приказ султана, він як міг, так Туркам вислугувався. Виконував кождий приказ турецького султана. Раз він зажадав, щоби польський король схопив і скарав на горло Українця Підкову за те, що сей Підкова на чолі козаків троха потурбував одного підданця Туреччини. Батори приказав Підкову схопити. Його справді схопили і засудили на смерть. Присуд виконали у Львові, де в 1578 році покотилася голова Івана Підкови на очах турецького посла, котрий приїхав припильнувати, щоби Батори не змикитив, бо вся Польща обстала за Підковою. У Львові був тоді також Батори, щоби королівською повагою не допустити до увільнення засудженого.

Вибудуймо Музей Визвольної Боротьби України. Цим ми задемонструємо цілому світові, що Україна не зреклася змагань за власну державу.

Кожен свідомий Українець жертвує на Музей Визвольної боротьби. Українці, покажіть себе сильними в творчій роботі!

Справа нашої чести вратувати памятки наших державних змагань. Українці! Всі на Музей Визвольної Боротьби!

Музей Визвольної Боротьби покаже світові, що Україна завше змагатиметься за свою незалежність. Поможіть вибудувати Музей!

Увіковічнюймо традицію наших визвольних змагань! Всі складайте на Музей Визвольної Боротьби України!

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ЧАСИ СУСПІЛЬНИХ ЗМІН.

З нагоди закінчення шкільного року в одній школі говорив запрошений бесідник до молоді, що людство тепер переживає велику суспільну крізу, себто часи великих суспільних перемін. Запевняв він, що людство йде до якоїсь колективістичної форми устрою.

Думаєте, що це було в якійсь радикальній школі? Ні, це було в Корнельськім університеті. І не думаймо, що набалакав таке якийсь червоний бесідник, що звичайно балакає на розі вулиці, стоячи на скринці від мила. Це говорив о. Джулюс Бикслер, професор теольогії в Гарвардськім університеті.

Що могло його заставити говорити такі слова, як не щире бажання сказати правду?

НЕ В НАЗВІ СИЛА.

Як Бикслер заговорив про колективізм, то декого певно засвербів язик назвати його комуністом.

Це певно й передбачував Бикслер, коли він казав, що говорити про суспільні порядки дуже небезпечна справа. Казав, що в таких справах дуже легко докопатися до чубчика. Значиться, в таких дискусіях легко зачепити почування. Говорите про суспільний порядок, хочете договоритися до чогось розумного, а тут зараз побачите, що „люди не вживають слів як засобів розуму, а як засобів пристрасти".

„Одна група називає другу „червоними" і „большевиками", а тамті відповідають словами „буржуї" та „визискувачі", каже д-р Бикслер. Так гейби хотів нам сказати: хочете розумно дискутувати над якоюнебудь справою, старайтеся не називати противника ніякими визивками та не промовляйте до пристрастей, а до розуму.

ЩО ВІН РОЗУМІЄ ПІД КОЛЕКТИВІЗМОМ.

По таким вступі д-р Бикслер міг трохи бути певним, що його вже не посудять за ширення комунізму на тій основі, що він говорить про тенденцію суспільного розвою в напрямі до колективізму. В додатку до цього, він не вдоволяється сказанням слова, але подає докладно, що він під ним розуміє.

Під колективізмом він розуміє такий суспільний і економічний устрій, у якім люди мусять могти жити не як вороги один одному, але як приятелі, що один одному хоче помагати. Устрій, у якім призабудуться інстинкти набування (власности), а оживуть інші інстинкти.

Не мусить цей лад прийти до нас наглим переворотом, ні кривавою революцією.

ДИТЯЧИЙ І ДОЗРІЛИЙ СУСПІЛЬНИЙ ЛАД.

Таку суспільність він називає дозрілою.

У противставленню до неї він уважає нинішній устрій дитячим. Такого слова вживає він видно тому, бо нинішній лад, як дитина, не вживає повноти своїх сил.

Хто хоче бачити, скільки сил не зуживає для загального добра суспільний порядок, той най тільки подивиться на те, скільки людей сидять нині без роботи.

ДІТВАЦЬКА ДИСКУСІЯ.

Говорячи про те, як то не варта дебатувати при помочі визиванок, д-р Бикслер робить цікаву заввагу: „Які значіння ці слова мали (слова: червоний, большевик, буржуй, визискувач), вони їх уже втратили серед оргії визивання, що добре надається для чутєвого рівня дитинства".

Дитині звичайно здається, що як вона прозве когось якимось іменем, то вона вже покінчила зі справою. Старі діти думають, що немилі їм рухи можна вбити, назвавши їх негарним словом.

Відомо, можна деколи вбити собаку, нацькувавши на неї людей криком: „Скажена собака!" Але й це відноситься тільки до безборонної собаки. Були навіть випадки, що й безборонна собака знаходила оборонців, як її прозвали скаженою.

Хто вживає визиванок у дискусії, той показує, що він уважає своїх слухачів за дітей, у котрих визиванка викликує зараз почуття, а опамятання приходить аж далеко пізніше, як узагалі коли приходить.

ПІДСУМКИ БЕРЕЗНЕВОЇ СЕСІЇ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК.

(ВУНІ) Стаття під цим заголовком, підписана невідмінним секретарем Академії, О. В. Палладіном, зявилась у Київських „Вістях ЦВК УСРР", ч. 80 (4367) з 6. квітня 1935 р. Зміст її очевидний: блискучий розвиток співпраці Академії зі соціялістичним будівництвом України і дальша успішна непримирна боротьба з націоналістичними ухилами. Націоналістично-ухилені науки, як фільософія, історія, фільольогія, археольогія, етнографія і т. д. в імя ближчого контакту з працюючими клясово-усвідомленими масами УСРР взагалі не попали на сесію. Однак тому, що гидра контрреволюції виявила тенденцію шкодити справі соціялістичного будівництва, залазячи у дисципліни природничі, колектив радянських Гераклів від науки викидає її і звідтіля дубиною марксо-леніно-сталінської ідеольогії. „Науковий співробітник Лепікаш зробив критичну доповідь про націоналістичні спрямування в геольогічній науці в практичній роботі геольогії на Україні". Правда, що фашистівські домішки покищо ще лишилися в географії, зоольогії, ботаніці і т. д., але робітничо-селянські маси України знають, що недрімуче око пролєтарського вченого відшукає і там приховане жовтоблакитництво та вирве і його з коренем до наступної сесії. Недурном сам невідмінний секретар Академії О. В. Палладін чувся в праві зробити при кінці статті таку многообіцяючу заяву: „І після сесії перед усіма інститутами УАН, перед усім її колективом стоїть завдання забезпечити високу якість і ефективність науково-дослідчої роботи, просякнувши всю науково-дослідчу роботу боротьбою за большевицьку партійність у науковій продукції, проти націоналізму, троцькістсько-зіновєвської та правоопортуністичної контрабанди".

Христя Алчевська.

ДО ЖІНОЦТВА.

Красні квіти розцвітали
По чистому полю
Та сплаталися стеблами,
Щоб бачити волю.

А вже небо червоніло
На темному сході,
Прокидалася країна
І гомін в народі.

Любі квіточки синяві,
Забудьте недолю,
Побратайтеся між собою —
Здобудете волю!

Бо вже полумям останнім
Наш край перенявся
І нам треба ніч прогнати,
Щоб світ здивувався!

Сійте, сестри дорогії,
Кохані квіти:
Ще і ще, і ніч поборють
Невільничі діти!

Від журби та від неволі
Най серце не вяне,
Бо велике сонце правди
Крізь хмари прогляне!

ВІДВАЖНО ДО ОРГАНІЗАЦІЇ

(Голос Союзовця про організування нових членів).

У минулому році підчас ювилейної кампанії У. Н. Союза мені, як членови відділу 361-го У. Н. Союза, припала честь отримати першу нагороду за зорганізування до Союза найбільшого числа нових членів.

З огляду на це я перш усього почуваюся до милого обовязку зложити організації щиру подяку за дар, яким вона мене за це наділила. Далі, я вважаю своїм обовязком сказати дещо про свою роботу коло організації нових членів. Роблю це не на те, щоб цими словами себе хвалити, але тільки на те, щоби з мого досвіду при організуванню нових членів могли інші скористати.

Хочу наперед сказати, що коли мені прийшлося виповняти першу аплікацію в тій кампанії, то я самий певно не повірив би, що мені вдасться приєднати до нашої дорогої організації таке велике число, як я приєднав. Я дорожив нашою організацією, я почував себе Українцем, я хотів зросту Українського Народного Союза, до котрого я віддавна належу, я шаную його працю на всіх ділянках, я чував про нагороду, яка мене ждалаб, як би я вибився на перше місце між організаторами нових членів, але всетаки я не міг подумати, що мені вдасться зорганізувати більше число членів. Я котів працювати для Союза, я знав, чому нам треба приступати якраз до У. Н. Союза, але всетаки я не мав великої віри в свої власні організаційні сили.

Нині, по місяцях праці, коли я маю за собою вже десятки нових членів, вже дивлюся на себе інакшими очима. Я маю довіря до себе; я певний, що я можу їх зорганізувати. І я кажу це зовсім свідомо, щоби всі члени знали, що це тільки від них залежить, чи вони стануть добрими організаторами Союза. Треба тільки хотіти та рішитися, а справа певно піде.

Правда, мої товариші, що належать до нашого відділу, мені в тому помагають. Вони розвідуються, де живуть наші люди, які ще не є членами У. Н. Союза, а які могли би ними стати, якби хтось з ними поговорив та представив їм усі ці добродійства, які робить так щиро й невпинно У. Н. Союз. Вони дають мені імена й адреси людей, котрі мають дітей, що їх треба би забезпечити. Деколи вони предкладають мені цілий спис таких можливих кандидатів.

Маючи такі адреси, я заходжу до хат і говорю з такими людьми про У. Н. Союз. Не заходжу довкола багато, але скоро приступаю просто, щиро й чесно до справи, в котрій я прийшов. Наводжу розмову на забезпечення родини й розпитую, яке мають забезпечення. Показую, якого забезпечення їм треба та де його можна дістати найлекше й найбезпечніше. Можу заручити всім, що звичайно справа не трудна. У. Н. Союз уже стара організація й добре відома з точного виконування своїх обовязків супроти своїх членів. Можу сказати, що в своїй широкій організаційній практиці я стрічався мало з аргументами проти нашої організації. Звичайно треба мені було тільки загально розповісти про роди обезпечення, а потім представити людям, котрий рід обезпечення найкраще підходив би до їх потреб.

Деколи не треба було заходити до мешкання. Багато організування відбувається при інших нагодах. На пікніках, примірно, я дістаю від людей адреси таких людей, що могли би стати членами, і часто на пікніку таки й людей організую. З часом мене люди так пізнали за мою організаційну роботу, що до мене бувало на вулиці приступають та підходять з балачками про нашу організацію. Заходять до мене до хати. З того бачу, що ще багато людей жде на організаторів. Треба тільки мати час і охоту попрацювати. Поле для праці ще велике. Треба тільки робітників.

Цих робітників нині може знайтися більше, як досі було. Одначе багато з тих людей, що могли би працювати, мають якісь страхи: страхи перед невдачею, страхи перед нашими людьми, страхи перед великими трудностями організаційної праці. Я цього з того всього колись теж мав. Нині я вже цього позбувся і я певний, що далі буду організувати людей та що ще нашому Батькови Союзови неодного нового члена приєднаю. Маю надію, що мої щирі слова заохотять і інших взятися покинути всякі страхи перед організаційною роботою. Будьте певні, що те, що було можливе мені, можливе й вам. Тільки возьміться до роботи, а побачите, що не святі горшки ліплять, а такі самі люди, як ми.

Я певний, що як возьмемося до праці ми всі, що маємо на це час, то У. Н. Союз ще цього року дістане тисячі нових членів. Я певний, що наш відділ 361-ший до кінця року ще може самий мати тисячу членів.

Тож до праці!

Василь Артус.

—Скільки є частей світа?
— Три.
— Вичисли!
— Земля, небо і пекло.

Залюблені.

Вона: Любов жінки — це океан!...
Він: Правда! У ньому неоден мужчина втопився.

БУДУЙМО ВЛАСНИЙ ДІМ ФАХОВОЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ШКОЛИ У ЛЬВОВІ.

Фахові школи — це основа господарського розвитку народу. Чим культурніша нація, тимбільше має фахових шкіл, прекрасно вивінуваних та розміщених у модерних, вигідних будинках.

І український народ, що змагає станути „у народів вольних колі", не може не звернути уваги на розбудову свого фахового шкільництва. Пляновою, впертою працею мусимо розбудовувати і поширювати фахове шкільництво, щоби не відставати від культурного й господарського поступу інших народів.

Головна Управа Рідної Школи, що започаткувала в 1931 р. збіркову акцію на будову Дому Українських Краєвих Фахових Шкіл у Львові, рішила відновити цю акцію, не дивлячися на господарську скруту, і розпочати всенародню збірку на будову дому в першу чергу для нашої найстаршої фахової школи — **Торговельної Школи у Львові.**

Передумовою розвитку цього преважного шкільного заведення — мати власний дім, у якому мають знайти приміщення:

1) Трилітня торговельна доповняюча школа для торговельних практикантів.

2) Коедукаційна 4-літня комерційна (купецька) гімназія.

3) Економічно - Торговельний Ліцей (на підбудові 4-літньої гімназії).

4) Ріжні періодичні й неперіодичні курси в галузі економіки, торговлі й кооперації.

Мусимо впродовж найближчих літ здвигнути на призначеній уже власній рідношкільній площі у Львові модерно вивінуваний будинок Фахової Торговельної Школи у Львові!

Будова цеї школи коштуватиме коло 100 тисяч злотих.

Докажім, що ми життєздатна нація, докажім, що перед великим ділом розбудови українського фахового шкільництва не може нас здержувати сучасна господарська скрута!

Звертаємося до всіх, кому дорога доля українського народу — до всього українського громадянства в краю і поза його межами,—**зокрема до нашої американської еміграції** — з горячим закликом:

Складайте жертви на будову дому Торговельної Школи у Львові!

Не занедбуючи біжучих датків на удержання існуючих шкіл Рідної Школи, нехай кожний український громадянин і громадянка зложать свою цеголку на будову українського фахового шкільництва у Львові. — Нехай це буде невелика жертва, зложена відразу чи частинами, але нехай її зложить кожний Українець і Українка!

Жертви на будову слати до Центробанку у Львові, вул. 3. Мая 15, на рахунок 10,400, або до Земельного Гіпотечного Банку у Львові, вул. Словацького 14. (Краєве чекове конто П. К. О., ч. 500. 170) з допискою „Будова Фах. Шкіл РШ).

КОМІТЕТ БУДОВИ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ФАХОВИХ ШКІЛ У ЛЬВОВІ:

Денис Коренець, голова; **д-р М. Коновалець**, заст. голови; **Ірина Лежогубська**, секретарка; **Антін Ковалиско**, референт збірок. Члени: **д-р К. Коберський, інж. І. Лучишин, інж. В. Несторивич.**

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ:

Іван Галущинський, голова; **д-р М. Коновалець**, секретар.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Український фолькльор на сцені.

Дня 19-го травня в Дітройті, на сцені німецької галі, відбулася замітна вистава, про котру варта поінформувати ширший український загал. Тоді відограно „Українське весілля". а вистава ця показала, який сценічний ефект можна осягнути, виводячи український фолкльор в артистичній формі на сцену. Це був справжній „шов" на більші розміри: мальовничий, повний руху, танцю, співу, красок та оригінальних обрядів і звичаїв. Його уклад в тій формі, що його виведено на сцену — вийшов зпід пера д-ра Л. Цегельського, котрий знав, що вибрати із пребагатого фольклорного матеріялу, як це здраматизувати та як з артистичним ефектом поставити це на сцену перед публику.

І публика оцінила як слід цю мальовничу виставу. Саме та публика, що явилась, виповнила салю та з одушевленням оплескувала кожну картину, кожен танець та кожний влучнійший сольовий куплет. Бо була і така публика, що потягнена злобною контрагітацією, не явилась, а тепер жалує. А ця, що явилась, виходила з вистави невдоволена з того, що вистава була для неї закоротка...

„Українське весілля" в редакції д-ра Цегельського складається з 11-тьох картин. Ось вони: Стрілецьке кохання, Сватання, Вінкоплетени, Розплетини, Благословення, Вінчання, Перепій, Викуп, Посад, Дарування і Зачіпчини. Вже з цього видко, що впорядчик впровадив у ці фольклорні сцени не величку, та „на часі" завязку. Січовий Стрілець гуцульської сотні, десятник Василь, прощає дівчину, Гандзю, в подільському селі над Збручем, їдучи до бою з Ляхами. Чути гук гармат, сурму на збірку, маршову пісню Стрільців. Василь іде в похід, обіцюючи прислати сватів, як Бог дозволить йому вернутися живим. Мимоходом замітимо, що ця сцена, відограна дуже живо та драматично, зворушила всю публику — навіть і мужчин, до сліз.

Друга картина, це наше старосвітське сватання, що пригадує сватання з „Назара Стодолі" або із „Сватання на Гончарівці". Оригінальне в ній те, що свати та молодий — це Гуцули-верховинці, а родичі Гандзі, вона сама і гурт молоді, що при кінці являється на сцені, це Подоляни. Впроваджено це для контрасту, як і тому, щоб зазначити сценічно всеукраїнськість нашої народньої стихії.

Введення стрілецьких та гуцульських мотивів у це „Весілля" надало йому щось з національного підйому. Це слідне навіть у деяких желаннях і т. п. Ось так у сцені сватання старий сват каже:

„А звяжімо, голубко,
І цего князя,
Хорошого молодця,
Січового Стрільця,
Українського козака,
Чорногорського легіня,
Ось-того тут, Василя!"

Взагалі національний мотив, натяки на боротьбу за волю України та на єдність українського народу й землі чи це Гуцульщини, чи Поділля, чи береги Чорного моря або Дніпра переплітають позатим наскрізь фольклорну штуку, надаючи їй актуальности та громадсько-національного елементу.

Завелоб нас задалеко описувати перебіг цілого „шову". Є надія, що він буде поставлений по всіх більших центрах української іміграції Злучених Держав і Канади. Зачуваємо, що робляться в тому напрямі приготування. „Шов" одним словом, захоплює публику. Що хвилини щось нового на сцені, що хвилини нова весільна подія, обряд чи звичай, нові пісні, то знову нові танці. На переміну, як у калєдоскопі, пересуваються то сміх, то плач, то радість, то сум, то танець, то релігійний обряд. І публика, слідкуючи за розвитком весілля з безупинним інтересом, то плаче й сумує враз з молодою чи її родиною на сцені, то знову вибухає сальвами сміху, коли то дружби доказують, то знову захоплюється танцем, що як вихор зривається на сцені, то вкінці росте духом, коли серед гуку далеких гармат віддалюється за сценою маршова пісня Січових Стрільців, що йдуть до бою.

А треба признати, що дібрані аматори, що грали штуку, перевищили сподівання. Це були вже не аматори, а справжні артисти, що репродукують на сцені дійсне життя з життєвою вірністю та силою. Возьмімо лише такого свата та першого старосту (грав його п. Козенчук із Дітройту). Чи в сцені сватання, чи опісля, коли „маршалів" на весіллю, п. Козенчук був знаменитим. Додаймо відповідний ріст і голос, добру характеризацію (діло п. Руньків з Гемтремку), а в руках мальовничу „булаву" з дзвіночком, китицею та ріжнобарвними стяжками, і можемо собі уявити, як староста домінував над весільною юрбою. Або знову батько молодої (був ним п. Кізел з Дітройту) — поважний, спокійний подільський господар-богач, живцем перенятий на сцену. Пані Сенькова з Гемтремку була знову вірною як з життя матірю-господинею: чи коли благословила молодят, чи коли весело підспівувала („Ой, чиж мені так Богдав...") та з чаркою в руці витала гостей.

Молоду грала знаменито панна Евгенія Волощук (в Америці роджена!), а молодого наш звісний тенор, п. Кость Щит-Орлик. В панни Волощук є сильний, металічний мецосопран і вона вміє його вжити, а до того з неї метка танцюристка та неабияка драматична сила. Додаймо природню красу та жвавий темперамент — і виходить молода як з казки! Про гру, спів і танець п. Орлика не треба й згадувати. Знаєж його вся Україна американська. Пані Бойко з Дірборну грала сестру молодої, Ярину. З драматичного боку вона мала більше до діла ніж молода. І пані Бойко вивязалася з цеї ролі як не мож краще, вляла в неї життя, зробила її наскрізь реальною.

З мужчин належиться ще окреме признання двом дружбам, незрівнаним у жартах, меткости, живости та в танці, пп. Тетерличкови й Бреникови (цей останній таки справді Гуцул в кожному цалю!). Пп. Неборженко і Ладика були дуже добрими Січовими Стрільцями, а опісля дружбами. Горячі оплески збирав 9-літній Микольцьо Медвідь, що грав братчика молодої, „козачка", стріляв з лука, „боронив" молоду, а потім „продав" її.

Цілком окреме слово належиться свашкам і дружкам. На них властиво стоїть цілий „шов". І в Старім Краю на них стоїть весілля. Це не молода, чи її родичі, навіть не молодий, навіть не староста або дружба, а свашки й дружки „водять рей" на весіллях. Вони доконують головних обрядів, вони співають головні пісні, вони є душею весілля. Їх хор це наче старий, клясичний хор у грецькій драмі. Він усе коментує, навчає, моралізує, фільософує, остерігає. Він надає весіллю драматичної серйозности.

„Не плач, не плач, Ганусенько,
Ніщо не поможе:
Дав ти Господь Василенька,
Шануй го, небоже!"

— навчає хор молоду. Але навчає й молодого:

„Памятай, Василеньку,
Даємо ти Ганусеньку,
Щоб не ходила боса,
Щоб не втікла простоволоса!
Щоб не лягла без вечері,
Щоб не були вікном двері!"

Ось-так хор увесь час пригадує, що поза сміхом, чаркою та танцем весілля це серйозна життєва справа.

Та ввесь свій сценічний талант виявили свашки (пп. Бриллева, Шереметова, Верещукова, Савчукова) і дружки (пп. Демська, Сенькова з Дітройту, Неборженкова і Чопикова) найкраще в сцені дарування, де кожна з них заспівала інтересний куплет, з чаркою в руці, желаючи молодятам. Одні куплети були серіозні, другі веселі, комічні. Саля на переміну, то мала сльози в очах, то греміла сміхом. На сцені пересувались чепурні, гожі молодиці та дівчата як у калейдоскопі, щораз із новою піснею, новим жартом чи танцем. А музики (сільські троїсті музики) підхоплювали щораз то нову мелодію то від серця то від уха. Отсе було дійсне, живе гучне весілля! Режисерували його: д-р Цегельський та п. Чемний з Гемтремку, а хори вивчував п. Орлик. Грали музики пп. Рихлівського і Білика.

Такі вистави нелегкі. Півсотні людей на сцені, багато костюмів та весільних приборів і звичаїв, конечність живої акції, багато танцю і співу, майже ввесь час гурти на сцені, все те робило виставу дуже скомплікованою. Це не те, що якась-там мельодрама чи комедія з кількома акторами. У „Весіллю" треба руху, масової акції, життя — і присутности ума. Дітройтська вистава була зразком, як таке „Весілля" грати. Але також і вложено праці в нього, аж пять місяців. Не диво, що вистава була блискучою. Як висловився один знавець сценічної штуки: „Поза Мазепою Чайковського це була найліпша українська вистава, що її дано в Америці".

Гість.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Великодня писанка на визвольну боротьбу.

Заходом 11. відділу О.Д.В.У. в часі Великодніх Свят зложили на бойовий фонд по $10: відділ 204 У. Н. Союза, Яків Гутак, І. Нечай; разом 30 дол. На лісту ч. 15 зложили: К. Миронюк 5.00; по 2.00: М. Поліщук, Т. Дутчак; по 1.00: Т. Якимців, Т. Чоп, Н. Кравчук, Н. Соболь, І. Бабінець, Р. Рибак, Г. Перчишин, Гр. Микитович; Петровський 50 ц. Разом $17.50. На лісту ч. 1186 і ч. 1190, збирали пані Мельник і Ґельнер, зложили: Гр. Кулинич 5.00; пані Мельник 3.00; по 2.00: С. Ковбаснюк і д-р Ґ. Сміт; по 1.00: Т. Милещук, М. Воробець, І. Петраш, Юропіен Радіо Ко., Н. Гладун, А. Зіма, М. Євусь, М. Мурашко, І. Мандзій, І. Сотис, І. Волощук, В. Ґерич, гр. Олексин, Ф. Стефанів, К. Лучка, В. Бурин, І. Городецький, А. Барановський, Р. Красновська, І. Редчук, М. О. Гайворонський, Ф. Ґарфінкель, О. Семусь, О. Луців, М. Лиса, А. П. Кунашевський, М. Ляхович, М. Сурмач, Ю. Ярема, П. Стасюк, С. Стасюк, М. Гулігроцька, Ю. Кириченко, М. Осадчук, П. Задорецький; по 50 ц.: П. Дракоф, С. Богач, Галицький Базар, Ю. Астор, І. Баран, гр. Липецький, М. Кравчук, І. Процик, А. Савула, П. Ясінський, А. Демчук, П. Горбачевський; гр. Длішевський 25 ц. Разом $23.25. — Ліста ч. 453, зложили: В. Ґельнер 3.00; по 2.00: Т. Онуфрик, М. Феник, І. Паликій, В. Руснак; по 1.00: М. Щурко, І. Кібало, М. Бучко, М. Криховець, І. Поселужний, А. Ґітіль, П. Боднар, Н. Ґула, К. Ядловський, А. Куцик, Т. Скульський, Н. Близнак, Т. Соколовський, В. Артимовський, К. Мартинюк, И. В. Бережницький; Д. Вінтоняк 75 ц. М. Кароль 50 ц.; решта дрібними. Разом $28.45. — Ліста ч. 449. Збирала п-ні Липа в Бейон, Н. Дж. Зложили по 1.00: С. Липа, П. Щоняк; по 50 ц.: Д. Липовий, П. Кушнір; Н. Баляк 25 ц. Разом $3.25. — Ліста ч. 16. Збирав Т. Копка. Зложили по 1.00: Т. Копка, М. Бойчук; по 25 ц.: С. Мельник, гр. Коханович, П. Ярема; решта дрібними. Разом $3.20. — На лісту ч. 28 зложили по 2.00: Я. Перій, Д. Ґураль, В. Вислоцький, І. Демчук; по 1.00: В. Семенишин, В. Глют, І. Лазорчик, П. Зятик, гр. Опалінський, С. Павлик, Д. Сеньків, А. Боднар, гр. Стельмащук, гр. Пилипів, Н. Н., І. Янчинський, С. Яловега, М. Старущак, Д. Павлик. Разом $23.00. — Ліста ч. 446. Збирав К. Малярський. Зложили по 2.00; К. Малярський; І. Білик 1.00; по 50 ц.: П. Федин, С. Малярський; по 25 ц.: І. Іванович, М. Хиляк, М. Матейко; дрібними жертвами 85 ц. Разом $5.60. — Ліста ч. 1193. Збирав С. Бучацький. Зложили: І. Баран 2.00; по 1.00: В. Мацко, Д. Павлик, П. Каличук. Разом $5.00. — Ліста ч. 52. Збирав Я. Пшик. Зложили: Я. Пшик 2.00; по 1.00: І. Ткачук, Дж. Лотоцька, Г. Турчин, В. Федорак; І. Аґрес 50 ц. Разом $6.50. — Ліста ч. 7. Збирав П. Мельник. Зложили по 1.00: В. Босий, С. Хоптяний, В. Цигилик; по 50 ц.: С. Жигайло, гр. Петрик, М. Демський, М. Тиж, П. Ленчук; А. Скляр 25 ц. Разом $5.75. — Ліста ч. 1189. Зложили по 1.00: В. Василюк і гр. Кучмак; С. Лис 50 ц. Разом $2.50. — Ліста ч. 1192. Збирали И. Іванів і панна Попів з М.У.Н. Зложили: о. Л. Весоловський 2.00; по 1.00: пані Тураш, В. А. Бережанський, И. Тирян, В. Бокод; по 50 ц.: С. Варихович, В. Рашко; Г. Л. 25 ц. Разом $7.25. — Ліста ч. 447. Збирав М. Сітницький. Зложили по 2.00: І. Калинович, М. Пізнак; по 1.00: М. Сітницький, І. Кропак, І. Гузар і Д. Гула, С. Якимів, Ю. Малик, С. Павлик, М. Сербинський, І. Семан, В. Сітникоф, Ф. Стеценко; по 50 ц.: А. Кернячний, гр. Аґрес, гр. Лазута, гр. Юськів; по 25 ц.: гр. Симошин, гр. Перетятко, гр. Подлуський. Разом $16.75. — Ліста ч. 24. Збирав В. Голубович. Зложили по 1.00: В. Голубович, М. Микитович, І. Ярмола, В. Бурин; В. Ґорин 50 ц. Разом $4.50. — М.У.Н. 11-тий від. О.Д.В.У. зібрав під укр. прав. церквою на 14-тій вул. $32.74, під укр. кат. церквою при 7-мій вул. $10.53, під укр. кат. церквою в Йонкерс $22.28. Разом $65.55. — Ліста ч. 1187. Зібрав В. Боднарчук. Зложили: В. Боднарчук 3.50; Н. Боднарчук 2.00; по 1.00: К. Боднарчук, А. Боднарчук, С. Яворський; по $25 ц.: П. Бойко, Г. Букса, В. Букса, К. Липка, Д. Яворський, І. Козар. Разом $10.00. — Ліста ч. 34. Зібрав В. Гречин. Зложили по 1.00: В. Гречин, Г. Перчишин, гр. Кравчук, Р. Рибак, І. Кожух, І. Гайдай, І. Потужний; І. Сосульський 50 ц. Разом $7.50. — Крім того зложили по 1.00: П. Липка і В. Косибінський.

Разом зібрано на лісти $297.05. На прощальному вечерку О. Грибівського гості зложили $50.00. З пушок бойового фонду $28.17. З відділової каси доложено $12.95. Разом $388.17. В лютім вислано й оголошено $1,096.48. Великодня писанка $388.17. Разом на 40-тисячний фонд вислано $1,484.65.

Всі гроші переслано через Центральну Управу О.Д.В.У.

За управу 11-го від. О.Д.В.У.:
Василь Ґельнер, гол.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 15. червня ц. р. помер на удар серця **Онуфрій Кучма**, член тов. „Поміч в чужині", від. 215 У. Н. Союза в Ню Йорку.

Покійний походив з міста Підгаєць у Галичині. Був одним з основоположників товариства. В. И. П.

І. Жарковський, секр.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ЛОРЕЙН, О. Тов. У. Н. Союза від. 50, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться 23-го червня, в годині 1-шій пополудні. Кождий член має прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Контрольна комісія здасть звіт за 6 місяців. Неприявний член заплатить кару згідно з ухвалою. — М. Шимчук, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. „Чорноморська Січ", від. 14, відбуде свої місячні сходини 22-го червня, в годині 5-тій пополудні, в домівці 3-тої Сотні Чорноморської Січи, 229 Спрінґфілд Еве. Усі члени мають точно явитись та принести платничі книжочки до підпису. Рівнож мають прибути слідуючі нові члени: п. М. Петрашик, пані А. Петрашик, а з молодечого департаменту Осипа Петрашик і Богдан Копцюх, які вже є приняті до УНС. Також можуть бути приявні ті, які бажають вступити в наші ряди. Два члени, які останнього місяця не вплатили своїх вкладок, є суспендовані, а коли не прибудуть на ці сходини й не заплатять, будуть виключені з членства нашого відділу. Членів, які не виконують своїх обовязків, напоминаємо, щоб виконували свої обовязки. До нашого відділу приймаємо охочих працювати, охочих сповняти обовязки в українськім організованому житті в Америці і для добра нашого поневоленого народу. Хочемо мати людей сильного характеру й волі, а в тих, які їх не мають, будемо розвивати й виробляти, щоб з них створити пвновартних членів нашого відділу. Кличем для нас є: Добро У. Н. Союза є добром його членів — добром Нації! І тому до праці з юними силами й молодечим хотінням творити діла, щоб кожніх сходин був вписаний новий один член до нашого 14. відділу „Чорноморської Січи". Хто хоче працювати для народу хай іде з нами. — А. Баран, предс.; М. Отрок, кас.; Степан Фік, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. Тов. Любов від. 370, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в суботу 22-го червня, в гали церковній, 127 Парк вул., в годині 6-тій ввечір. Просимо всіх членів прибути на означений час, бо маємо дуже важні справи до полагодження, що мусять бути полагоджені на цих зборах. Члени, котрі ще зістали в старім роді обезпечення, мають нагоду ще цього місяця змінити свої грамоти. Уряд вияснив зміну на кождих зборах і приватно з поодинокими членами, тож щоб опісля не було нарікання. Хто з тих членів хоче змінити свою грамоту, хай принесе на збори і підпише аплікацію на виміну, для своєї власної користи. Довгуючі члени мають явитися цього місяця на збори і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Члени, котрі мають діти або знайомих, нехай приведуть їх на збори і впишуть до Тов. Любов і до У. Н. Союза, а за це дістануть нагороду. — К. Марущак, предс.; В. Колесняк, кас.; Я. Децембер, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. Тов. ім. Ів. Франка, від. 372, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в пятницю 21 червня, в годині 8-мій ввечір. Просимо всіх членів прибути на час, бо маємо важні справи до полагодження. — Ю. Голинський, предс.; М. Дубас, кас.; Н. Реновець, секр.

ПЛЕЙНС, ПА. Бр. св. Андрея, від. 18, повідомляє, що піврічні збори відбудуться в неділю, 23-го червня, в годині 2-гій пополудні, в гали Мих. Неґребецького, 82 Н. Рівер вул. Збори відбудуться о один тиждень пізніше по причині Зелений Свят. Контрольори мають явитись скорше і сконтролювати книжки. Також обовязком кождого члена є бути на зборах і вирівнати свої залеглости. — Я. Мицьо, предс.; Я. Кривий, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. Бр. св. О. Николая, від. 106, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться 23-го червня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній при Оклей і Райс вул. Обовязково всі члени повинні прибути на ці збори, бо маємо важні справи до вирішення, як справа пікніку і вибір комітету. Ще раз пригадуємо тим членам, що ще не змінили грамот, щоб принесли зі собою на збори старі грамоти і виміняли, бо це останній місяць до виміни. Вписуйте свої діти в члени У. Н. Союза. Це ваш обовязок подбати за вашу родину. — Іван Дацьків, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ.

(48)

Як Рунгуля почав приходити до розуму, він подивився зі здивуванням на Тарзана. „То ви є тут і ви є там?" — сказав він, показуючи кивненням голови на Обровського, котрого тіло, постава й вираз обличя нагадували Тарзанові. „То ви мусите бути чорт! Пощадіть мене, а я зроблю все, чого ви хочете".

Вожд людоїдів почав вичисляти дорогоцінні подарунки, які він хотів дати Тарзанови, грубі рабині, гарну зброю, але Тарзан хитнув на це головою. „Я хочу тільки одного! Мусиш обіцяти мені, що ніколи не зробиш ніякої кривди білому чоловікови, що буде переходити через твій край!" „Я обіцяю, пане!" — сказав Рунгуля зі страхом.

„То крикни до своїх людей та скажи їм, щоби вони відчинили брами та пустили бранця вільно!" — Тарзан приказав. Вожд заговорив голосно. Вояки відскочили від своєї жертви. Декотрі кинулися відчиняти брами села. Потім Тарзан крикнув по англійськи до Обровського, котрого все ще оточували чорні.

Бранець був здивований немало, коли почув згори голос: „Іди спокійно в ліс". Тарзан дивився на нього зі страхом, бо якийнебудь необережний рух з боку Обровського міг би зіпсути враження чародійства, яке викликав Тарзан. Все ще були шанси, що штучка може не вдатись.